

активність, схильність до розумового напруження, вміння легко оперувати логічними операціями – систематизацією, класифікацією, узагальненням, творчі прояви у виконанні різноманітних завдань, прагнення успіху.

Підвищений потяг до розумового навантаження, підсилена потреба до пізнавальної діяльності дитини розглядаються більшістю фахівців як загальний чинник і передумова розвитку високого рівня пізнавальних здібностей. Суттєвою при цьому є роль і місце психолого-педагогічних, насамперед, ігрових умов та розвитку творчо-ігрового потенціалу дитини дошкільного віку.

На нашу думку, ефективним щодо розвитку пізнавальних здібностей у дітей дошкільного віку є застосування різноманітних за змістом, спрямованістю (комп'ютерні, дидактичні, змагальні, імітаційні, рольові) і засобами (зі знаряддям, без знаряддя) ігрових психотехнік, які орієнтовані, перш за все, на розвиток „домінантних показників” пізнавальних здібностей, які у кожної дитини мають різну специфіку. Завдяки цьому оптимізується весь процес розвитку пізнавальних здібностей дитини, виробляється найважливіший для наступного кроку розвитку дитини індивідуальний „почерк”, що проявляється першу чергу в індивідуально-успішному вирішенні дитиною пізнавальних завдань, гармонійності розвитку різних компонентів пізнавальних здібностей.

Результати нашого дослідження дозволили нам стверджувати, що наукове припущення відносно обумовленості розвитку пізнавальних здібностей дітей дошкільного віку характером керівництва з боку вихователя процесом розумового виховання, підтвердилося.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гончаренко А., Дятленко Н. Розвінчуємо стереотипні уявлення про заняття. *Вихователь-методист дошкільного закладу*. 2016. №5. С.4-12.
2. Лаба Н., Поніманська Т. Входимо у Світ: система інтегрованих занять з дітьми шостого року життя. Тернопіль : Мандрівець, 2011. 400 с.

Вікторія КЛЮЧИК,
студентка 1 курсу ОС магістр
факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти
Наук. керівник: **Надія КОТ**,
к.пед.н, доцент (БДПУ)

СПОРТИВНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

В дошкільному віці закладаються особистісні якості, формується світосприйняття, засвоюються елементів культури – моральної, естетичної, фізичної та ін. У багатьох дослідженнях наведено аналіз різних концепцій інкультурації дітей цього віку як процесу освоєння ними соціокультурного досвіду людства, відповідних цінностей, знань, навичок [1, 2, 3]. Проте у вітчизняній теорії фізичного виховання дітей дошкільного віку майже відсутні роботи, що аналізують стосовно дошкільнят проблему освоєння спортивної культури і здійснення на цій основі спортивного виховання.

Крім того вчені притримуються досить суперечливих позицій стосовно означеного питання:

1) Спортивне виховання не може проводитися з дітьми дошкільного віку, оскільки вони ще «не дозріли» для цього;

2) Хоча спортивне виховання і може проводитися з дошкільнятами, але воно не належить до важливих напрямів педагогічної діяльності з дітьми цього віку;

3) Спортивне виховання дошкільників нічим принципово не відрізняється від спортивного виховання дітей більш старшого віку.

Тому ми поставили за мету вдосконалення спортивної роботи зі старшими дошкільниками на основі розробки і впровадження в практику програми спортивного виховання. Розробка програми будувалася на припущенні: старші дошкільники за своїм фізичним і психічним розвитком підготовлені до сприйняття цілей, завдань, засобів і методів спортивного виховання; в системі спортивного виховання дошкільнят разом з традиційними методами можуть бути використані методи олімпійської освіти, запропоновані вченими Західної Європи (Н. Becker, F. Pavlutski, Wim De Heer), Росії (С. Барінов, В. Ігнат'єв, О. Козырева, Л. Лубишева, В. Столяров) та України (М. Булатова, О. Вацеба, Я. Галан, Я. Іцербашин, С. Матвеев).

На констатувальному етапі експерименту ми вирішували такі завдання:

- Виявити уявлення та особливості ставлення дітей до спорту.

- Вивчити особливості фізичної підготовленості старших

дошкільників.

Особливості ставлення дітей до спорту ми вивчали за такими показниками:

• *позитивна оцінка спорту*, яка виявляється у судженнях про спорт; інтерес до спорту, до спортивних змагань;

• *інформаційна та операціональна готовність до різних видів спортивної діяльності* (знання, уміння, навички, якості, здібності, які дозволяють брати участь у спортивних змаганнях, готуватися до них, а також розуміти сенс спортивних змагань та тренувань)

• *реальна поведінка* та її вияв у вигляді певних форм діяльності (участь у змаганнях, спостереження за ними), почуттів, емоційних реакцій и т.д.

Узагальнені результати обстеження старших дошкільників показали, що більша їх частина мають поверхові уявлення про спорт, олімпійський рух, спортсменів; вони не вмотивовані щодо занять певним видом спорту, проте з бажанням беруть участь у змаганнях, відчують почуття задоволення від спостереження за ними, від участі у них. Їх фізична підготовленість у більшості випадків відповідає середнім віковим показникам.

Тому ми розробили програму «Основи спортивного виховання та олімпійської освіти старших дошкільників», що включає такі блоки :

1. Цільовий блок описує основні орієнтації спортивного виховання та олімпійської освіти.

2. Змістовно-технологічний блок, який реалізується через :

– пізнавальну діяльність, яка передбачає включення всіх учасників педагогічного процесу в розробку і презентацію проектів з олімпійської тематики.

– фізкультурно-спортивну діяльність, що передбачає активну участь всіх суб'єктів педагогічного процесу в спортивних іграх, змаганнях.

3. Блок моніторингу відстежує результати впровадження у систему фізичного виховання дошкільників олімпійської освіти.

Запровадження програми, на наш погляд, дасть можливість вдосконалити спортивну роботу з дітьми старшого дошкільного віку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Галан Я. П. Педагогічні умови формування знань з олімпійської освіти у дитячих дошкільних навчальних закладах. *Молодий вчений*. 2017. №3. С. 142-145.

2. Єрмолова В. М., Булатова М. М. Олімпійська освіта у системі навчально-виховної роботи загальноосвітніх навчальних закладів України. К. : Олімпійська література, 2007. 44 с.

3. Матвеев С., Іцербашин Я. Ідеї олімпізму в процесі виховання дітей і молоді. *Молода спортивна наука України*, 2008. Т. І. С. 187-192.

4. Столяров В. И., Фирсин С. А., Баринов С. Ю. Содержание и структура физкультурно-спортивного воспитания детей и молодежи (теоретический анализ). Саратов: Лицей, 2012. 304 с.

Юлія КНИШ,

студентка 4 курсу факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Наук. керівник **Алла ОМЕЛЯНЕНКО**

к.пед.н., доцент (БДПУ)

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЕВОГО СПІЛКУВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

У всі часи у різних народів цінувалися люди з високою культурою, здатні відстоювати свою точку зору, говорити просто, логічно, доступно, лаконічно, але в той же час впевнено.

На сучасному етапі проблема формування культури мовлення є дуже актуальною для виховання та навчання підростаючого покоління. Її актуальність зумовлюється пріоритетними напрямками Національної доктрини розвитку освіти України у XXI столітті, Законів України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», спрямованими на модернізацію дошкільної освіти, оновлення змісту, розвитку культури мовлення та мовленнєвого спілкування.

Культура мовленнєвого спілкування зумовлюється пріоритетними напрямками Національної доктрини розвитку освіти України у XXI столітті, Законів України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», спрямованими на модернізацію дошкільної освіти, оновлення змісту, вдосконалення форм, методів і технологій навчання дітей рідної мови, розвитку культури мовлення та мовленнєвого спілкування.